

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 78. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr03val-shoot-idm140098737810816/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

der var skudt for Døren; sagte fik hun den fra, stille trak hun bort Pinden, der var stukket ind over Klinken; hun greb den tændte Lampe, der stod i Kamret foran; det var som en stærk [25] Villie gav hende Kræfter; hun drog Jerupinden ud af den stængede Lem, listede sig ned til Fængen; han sov; hun rørte 5 ved ham med sin kolde, klamme Haand, og da han vaagnede og saae den hæsle Skikkelse, gøs han, som for et ondt Syn. Hun drog sin Kniv, overskar hans Baand og vinkede ad ham, at han skulde følge hende.

Han nævnede hellige Navne, gjorde Korsets Tegn, og da 10 Skikkelsen stod uforandret, sagde han Bibelens Ord:

»Salig er Den, som handler forstandigen mod den Ringe; Herren skal redde ham paa en ond Dag! - Hvo er Du? Hvorfra dette Ydre af Dyret og dog fuld af Barmhjertighedens Gjerning!« 15

Paddeskikkelsen vinkede, og førte ham bag skjulende Tæpper, hen ad en ensom Gang, ud til Stalden, pegede paa en Hest, han svang sig op paa den, men ogsaa hun satte sig der forrest og holdt i Dyrets Mank. Den Fænge forstod hende og i hurtig Trav rede de en Vei, som han aldrig vilde have fundet, ud 20 til den aabne Hede.

Han glemte hendes hæsle Skikkelse, Herrens Naade og Barmhjertighed fornam han virkede gennem Utskjet; fromme Bønner bad han og hellige Sange istemte han; da sittede hun, var det Bønnens og Sangens Magt, der virkede her, eller var 25 det Kulde-Gysset ved Morgenen, der snart vilde komme? hvad var det vel hun fornam? hun løftede sig høit i Veiret, vilde standse Hesten og springe ned; men den christne Præst holdt hende fast med al sin Kraft, sang høit en Psalm, som mægtede den at løse Trolddommen, der holdt hende i den læsle Frø- [27] Skikkelse, og Hesten jog vildere frem, Himlen blev rød, den første Solstraale trængte gennem Skyen, og ved det klare Væld af Lyset kom Omskiftelsen, hun var den unge Deilighed mød det demoniske, onde Sind; han holdt den skønneste, unge Qvinde i sine Arme og forfærdedes derover, sprang ned fra 35 Hesten, standsede den, i det han troede at møde en ny ødelæggende Trolddom; men ung *Helga* var i samme Spring ogsaa paa Jorden, den korte Barnekjole naaede hende kun til Knæet; den skarpe Kniv rev hun af sit Bælte og styrtede ind paa den Overraskede. 40

12 forstandigen] forstandig C, forstandigen D. 13 satte] sad A⁴C, satte D.
19 hurtig] hurtigt C. 21 Hede.] herefter NB ny Linie r.